

Повеќе од Сто Години на Филм Големини

Борба за стандардизација Сто години од филмот е, исто така, поради прифаќањето на еден стандарден мерач. Со оглед на филмска опрема претрпе драстични промени во текот на еден век, тоа е малку чудо што 35 мм остана универзално прифатени големина филм. Ако филмот го следи истиот курс како видео, со својата континуирана промена на системи, развој може да се одложи значително. Им должиме на форматот во голема мера да *Едисон (види слика)* – всушност 35мм беше наречен *големина Едисон* порано.

[Кликнете на иконата за *Monkeyshines* Едисон филмот лента 1890](#)

[Едисон Kinetograph филмот лента на 18 јуни 1891 година \(клик\)](#)

Во мај 1889 година Томас Едисон им наредил на Kodak камера од компанијата Истман и очигледно бил фасциниран од 70мм ролна филм користи. Тогаш *WKL Dickson* на неговата лабораторија нареди еден филм од 1 3/8 “(СА. 35 мм) должина од Истман. Ова беше половина од големината на филмот се користат во Eastman Kodak фото апарати. Тоа можеше да се користи во нов вид на *Kinetoscope* за подвижни слики на лента од целулоид филм, кој може да се гледа од страна на едно лице во исто време.

На *Lumière* браќа, воведени во март 1895 година нивниот *Cinématographe* за 35мм филм, кој исто така се користи во нивната прва јавна приредба на 28 декември истата година. Нивната лента на филмот имаше само еден круг дупка на сликата, додека Едисон користи четири правоаголни перфорации на рамката.

Дури и во тоа време веќе имаше различни ширини:

- 54мм (21/8”) (*Friese-Greene* во 1887 година)
- 54мм хартиен филм (2 1/8”) (*Le принцот*, 1888)
- 54мм ([Skladanowsky, 1895](#)), види, исто така, [Skladanowsky filmclip](#)
- 60мм (*Prestwich, Demeney, 1893-1896*) *Demeney Phonoscope 1893* [Gaumont-Demeny Chronophotographe, 1896](#)
- 38мм (*Касимир Сиван/Е. Dalphin, Женева, 1896*)
- [Parnaland 34 \(35?\) Филм перфорација \(покажува Сара Бернар во Хамлет\)](#)
- 63мм (*Veriscope, 1897*).
- 65мм ([Xjuz Momo-Photoscope, 1897](#)) Исто така, за 3 “широк филм
- 68мм (Biograph 1.897 камера)
- 70мм unperforated експериментален филм, *Birt Acres 1894*
- [Ли & Тарнер филм во боја, 1901](#)

Горенаведениот *Вилијам Диксон*, по напуштањето на Едисон, што се користи 2 3/4 “(70 мм), со својот *Mutoscope & Biograph Друштвото* продукции за да се избегне патент права Едисон. Сниматели на оваа компанија патувал низ цела Европа за

производство на документарни филмови на извонреден квалитет на сликата. Широк екран, исто така, се покажа како одлично погоден за други субјекти.

[Кликни за сликата](#)

Во 1897 година повеќе од 10.000 нозете на 63мм филм е снимен на тогаш познатиот кутија натпревар помеѓу Корбет и Fitzsimmons.

Еден од проблемите треба да се решаваат со беше силата на филмот база. Бидејќи филмот е влечат низ filmgate во кратки потези што доаѓа под висок напон. Затоа перфорации беа растргнати време и повторно. Eastman надминаа оваа слабост со удвојување на дебелина на базата на нитрат, кој обично се користи за филм пакети од 1896 година наваму.

До крајот на филмот век се чини дека стана голем бизнис. борбата за монополот на патенти интензивираат. За да се избегнат долгите судски случаи на девет големи производители на пат одлучи да ги здружат своите права во *Патенти компанија Motion Pictures* во 1909 Овој конзорциум се закани дека ќе ја забрани аутсајдерите од понатамошно филмска продукција. И покрај општата негодување еден позитивен ефект е дека 35мм стана стандардизиран да Bell Howell и спецификации. Тој беше усвоен од страна на ОСЛ на Congres на Меѓународниот des Editeurs де Филмови во Париз истата година. Тоа беше именуван *стандардна големина* на акции, во Германија *Normalfilm* и во Франција *pélicule стандарден формат*. Eastman Kodak стана главен снабдувач филм ([види 1912 н.е.](#)).

Ова не значи дека нема повеќе обиди беа направени да се воведат и други мерачи. Стандардна големина беше опколен постојано за причините за економија, квалитетот проекција или естетски дизајн.

Голем избор на големини аматерски филм

Во жестоката конкуренција беснееше во пазарот на аматер. Економија и димензии беа главните состојки. На јавноста мораше да се освои со релативна изгодност. Аматерски филм обично се намали од 35 милиметри професионални суровини парк, кој е произведен во големи количини и со тоа и економски да се купат. Филмот е снимен во две или три должини – супстандардните големина, или “Schmalfilm” во Германија.

Првиот обид беше демонстрирано во Англија од [Birt Acres](#) во 1898. Неговиот камера, проектор во исто време, [Birtac](#), што се користи 17½ големина мм со перфорации на едната страна.

 Неколку месеци подоцна, во 1899 година, по што следи од страна на *Biokat* ([види слика и filmframe](#)) (за £ 6,6/-), исто така во 17½мм ([види рамка](#), но перфорации во центарот помеѓу слики Тоа не беше успешен, ао поради. владеење е потребно да се произведуваат прифатливо резултати.

Во истата година *JAPrestwich* вовеле 13мм опрема, но малку се знаело за тоа, бидејќи.

Поуспешен беше *Хајнрих Ernemann*, кој ја воведо во 1903 година на *Кино јас*. Тоа се користи за истиот филм како *Biokam*. Овој уред исто така може да се користи и за преземање и проектирање на слики – комбинација која е експериментирал со години, но без многу успех, во последно време од страна на американскиот *Wittnauer Cine-Twin* 8мм сет.

Во 1900 година *Gaumont-Demeny* впушти со невообичаена големина: 15 мм, со центар перфорација. На [Chrono de Poche](#) не се направи тоа или. Денес тоа е реткост. Во истата година уште една француска фирма претстави *Mirograph* кои се користат подеднакво чудно големина: 20 мм. Тоа беше една страна жлебови наместо перфорации. Имам уште да се види еден единствен примерок.

Во САД првиот проектор користење на не-стандарден филм се појавија околу 1902 година Ова домашно кино користи карбид светилка. Тоа беше наречен [Vitam](#) и се користи 17,5мм филм. Неколку години подоцна, се појави уште еден проектор со сличен изглед. Тоа беше [Konograph](#), со користење 17,5мм филм со голем центар перфорација. Во 1923 година 11,5мм бил повторно воведен во САД со [проектор Дуплекс](#).

Стакло и полу-грамофонски плочи

Покрај емулзија на филм база експерименти биле извршени со целулит и стаклени плочи. Имаше уште жестока конкуренција меѓу магија фенер со своите не-запалив стакло слајдови и ранливите филм акции.

- Уште во 1890 *Rudge* проектиран подвижни слики од стаклени плочи за Фотографски општество капење.
- Во 1892 година *Demeny* проследено со апарат име, *Phonoscope*, со која стаклена плоча со 18 фотографии од еден човек велејќи: “je vous Aime” може да се предвиди.
- Во 1897 Е. & Н.Т. Ентони во предизвикан нивните [спирала](#) проектор камера 200 изложување слики на стакло чинија. Во истата година Бетини Браќа воведо нивните снимање “Plattenkinematograph” 576 слики на стаклена плоча.
- Во 1898 година, Лав Камм користи за неговата [Камматогрaф](#) тркалезна плоча стакло од 30 см ширина на кои 350 за да се 550 слики биле регистрирани во спирална форма.
- [Бетини plattenkamera Германија](#), околу 1900 година, 576 слики на фотографска плоча.
- На *Cinéphot* на *Huet & Cie*. Воведен во 1904 година се користи двојно списание со 2 x 24 слики на диск од 6”.
- Францускиот *Olikos* од 1912 вработени правоаголна 9,5 x 9cm стаклена плоча на која биле регистрирани 12 реда на 7 слики секоја од нив.
- Слична апарат бил францускиот [Le Seul](#) користење на стакло негатива од 9 x 12 cm

- Американскиот Урбан [Spirograph](#) на 1915 година, очигледно инспириран од популарниот грамофонот, што се користи на целулоид диск со 1200 рамки. Секој диск имаше време проекција на две минути. Диск библиотека со стотици наслови беше да се направи на располагање. Тоа е сигурно дали тоа некогаш дојде толку далеку, затоа што ништо не се слуша повеќе од вложување по некое време. Сепак, безстрашен, на *Аладин Cine* производи *копродукции* (“од *копродукции Слика развој, Толедо, Охајо, САД*) произведува сличен експериментални серија на дискови на локални теми, но помина судбина дури и полошо отколку Spirograph.
- Полскиот пронаоѓач Kazimierz Prószyński осмислена околу 1915 година аматер камера/проектор, на **око**, за 12 см филм. Минијатурни слики беа наредени хоризонтално во редови од петнаесет години. Филмот е проектиран од лево кон десно, обезбедување на 20 минути филм шоу од 3 стапки на филмот.

Сите овие љубопитни обиди направи добро лов поле за колектор во денешно време. А *Kammatograph* е на аукција од Christies за £ 3850 во 1993 година и може да биде во вредност од повеќе сега.

Други формати

Во 1915 година на двојната корпорација предложи економично користење на 35 мм големина на филмот, со делење на рамката на две половини и копирање на постоечките 35 мм филмови на една половина од акциите на 35 мм без поделба на филмот до.

Специјални Дуплекс проектор леќи беа да бидат достапни за проект на 10 x 19 мм половина рамка врз екранот.

Имам брошура, но не се во можност да се најде било референца дека системот е сериозно да се разгледа, или леките Дуплекс некогаш направени достапни.

Друг предлог дојде во 1922 година за **42 милиметри** големина за да се приспособат на 7 мм оптички звук песна на постоечките 35 мм филм од страна на компанијата Германски Triergon.

Neuf-Cinq (девет-пет)

Откако бил рекламиран триесет години на експериментирање со различни ширини во 1922 година, еден кој застана подобра шанса. Во декември 1922 година Pathe претстави својот дом кино, *Ле кино Chez Soi*, наречен *Pathe бебе*.

Помеѓу перфорации на 35 мм филм се пресече три реда 9,5мм (види ја *сликата*).

Проекторот дојде во прв план. Нејзиниот транспорт механизам беше речиси идентична со Lumière кинематографските на 1895 година Апаратот проектиран постојан *сликата* на неверојатна јасност со оглед на светилка од 6 вати. Касети со должина од 9 или 15 метри 9,5мм филмот може да се купи или да се изнајмуваат од депоа. Овие филмови стоеше надвор од нивната голема дефиниција. Тие беа намалени од значителен 35мм архив Pathe е. Субјектите вклучени кинопрегледите, документарни филмови, комедии и долгометражни филмови. Некои беа обоени со метод на матрицата отпечаток. Еден наивен систем беше искористена за да се продолжи времето на проекцијата. Со помош на жлебови во филмот механизам беше поставен во движење во проектор со кој одредени слики – наслови или одблиску – би можеле да бидат замрзнати за неколку секунди.

Во 1923 година бил рекламиран камера со курбла. Тоа се мали во големина, практични и економични, го направи популарен во многу кратко време. Тоа беше за прв пат дека

аматерски филм стекнато пошироко прифаќање. Се проценува дека околу 300.000 проектори беа продадени. Што се случи со сите од нив е друго прашање. Тие не се толку често се нудат за продажба во денешно време.

Како резултат на подоцнежниот развој на големината никогаш не станал популарен во САД Во Европа тоа беше. Дури и во Јапонија имитации на 9,5 мм филм камери и проектори се произведени пред војната (Cine Рола). Во 1938 година 9,5 мм звучен филм беше воведена со *Pathe Vox* звук-проектор.

Таа може да дојде како изненадување за некои, но 9,5 мм уште има следново. Камери и проектори се уште се произведува, или поточно, модерна опрема е претворена во оваа големина. Филмови се уште се ре-перфорирани од страна на некои фирми и развој објекти се достапни, со оглед на доволно трпение.

Меѓународно 9,5 мм навивачите формираат тесно поврзано заедница држи годишни глобални собири. Најдобар девет-пет филмови таа година се проектирани тогаш.

Шеснаесет милиметар

Кодак не може да заостануваат *Pathe*. Џон Капштаф на лабораториите Кодак веќе експериментира со друга големина. Тие дошле до заклучок дека 10мм беше минимална ширина на сликата за прифатлив квалитет. Перфорации на двете страни ќе го окупираат друг 6мм, со што вкупно 16 мм. Овој мерач имаа дополнителна предност што запаливи 35мм акции не можеше да се пресече на половина за аматерски употреба.

Во 1923 година беше воведена 16мм. Во битката на пазарот на аматерски *Pathe* пофали дека нејзината големина е поевтин, бидејќи на своите економично користење на ширина на филмот. своите цени одговара на сите (?) чанти. Во слогани нивната продажба “*Pathe* пофали дека 9,5 мм со речиси иста големина рамка на 16мм по цена од 8 мм.

Кодак наспроти дека средната перфорации може да предизвика ленти на сликата. Покрај тоа, ако ноктот проекторот не успеа да ја погоди перфорација точно слики може лесно да се оштети.

Квалитетот на жито од 16мм беше подобро. Кодак претстави со 16 мм пресврт развој процес со променлива вториот изложеност. Тоа го направи далеку со процедурите кои досега да има негативни филм копира на позитивни акции. Како резултат на трошоците се сведе на само 1/6 од негативни/позитивни процес.

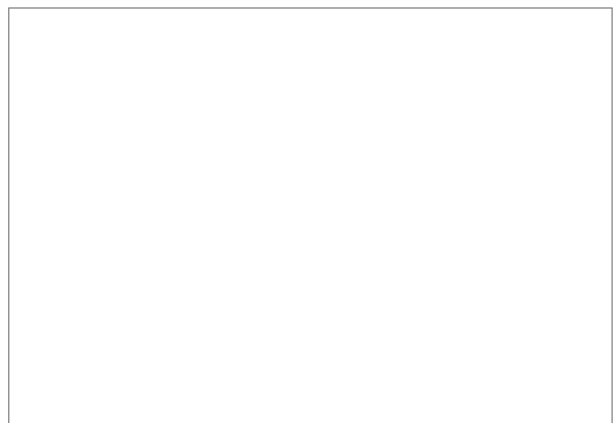
Во подоцнежните години е додаден звук песна од една страна на филмот, да се жртвува еден ред на перфорации. Тоа беше прифатен како стандарден *SMPE* во 1932 година.

17,5 мм

Сплит 35мм отсекогаш била популарна како алтернатива измери. Американската [Sinemat](#) камера/ проектор го користи со перфорации на една страна во 1915 година.

Две години подоцна, **Movette** камера и проектор појави за не-запалив 17,5мм парк. Тоа мораше круг перфорации на секоја страна.

Во дваесеттите години *Pathe*, кога се размислува нова големина на филмот за проектори користат за емисии во места во земјата каде што е оперативниот нема кино, исто така, се одлучи за

17,5мм. Оптимална употреба на ширина на филмот е добиен преку зголемување на сликата и намалување на големината на перфорации на двете страни.

На Pathe руралниот беше добијат Pathescope од 1926 година, Велика Британија, проследена со проекторот Pathe Рекс само во 1932 година. Во исто време беше ставена на располагање филм библиотека со добро познатите филмови на таа ера. Во 1932 година звучен филм беше воведен – звук песна замена на еден ред на перфорации како во 16мм. Иако 17,5мм еп јоуед некои популарност пред војната – тоа беше се користи во 4823 киното во Франција – исчезна во Велика Британија во 1939 година во Франција во првиот воените години, окупацијата моќ на Германија не дозволи off-мерач филмови да бидат прикажани од причини цензура.

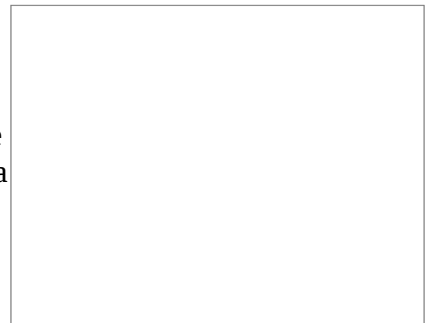

8мм bootlace

Во 1930 година *Kodak* пионер во САД со идејата да се намалат трошоците драстично филм со уште поекономично користење на 16мм ширина. Со наивен механизам тие успеале во вметнување 4 слики на површината на еден 16мм рамка. Покрај *Ketco домашен филм* камерата беше воведен двојна големина проектор за 16мм и 1/4×16мм.

Удар смртта е дадено на овој обид, кога *Кодак* воведо 8мм филм во 1932 година 16 мм беше дадена два пати на бројот на перфорации. Првата половина на филмот беше изложена. Потоа ролна беше одбиена, а другата половина беше убиен. По обработката на филмот беше расцепено во средината и две 8мм половина споени заедно. На овој начин, како што многу рамки се достапни на 25 ft мали ролна како и на 100 ft 16мм филм.

Поради менување на ленти во средината се покажа како тежок голем број на производители воведо директно 8мм рана на 50 ft макари (*Univex*, *Бел* и *Howell*), или во касети (*Агфа*). Поради недостаток на единството што резултира со ограничена достапност директно 8мм не се фати за.

Нови димензии во педесеттите

И покрај неговите предности девет-пет изгубени област. *Кодак* стекнати главен удел во *Pathe* во доцните дваесетти години. Тоа немаше интерес во туркање дека големината активно. Врховната власт на 8 и 16 мм траеше значителен број на години. Сепак, имаше обиди да се воведо за аматерски големини економски широк екран.

Всушност, во текот на првата година на *WW2* во германското списание “Филм für Сите” *J.Pauli* на Берлин предложи користење на првата половина од 16мм големина, се претвори во филм наоколу и потоа се изложуваат на второто полувреме. Тоа се вклучени држење на фото апаратот вертикално и употреба на маска. Проекторот ќе треба призма за да проектира хоризонтална слика широк екран. Откако една половина на филмот беше предвидено дека се потребни за да се преврти, со цел да се проектираат на спротивниот пол. Како еден филм беше да се уредува без да се меша со спротивниот рамки не се качил во мудро.

Pathe направи посериозен обид да се поврземе на популарноста на широк екран во педесеттите години, со воведување на *дуплекс* и *моноплекс* формат во 1955 година беше двојно 9,5 мм перфориран и Сплит, во средината на големината на 43/4 мм кој требаше да биде проектирана хоризонтално во широк екран. Тоа беше лошо замислена идеја. Јавноста не покажала интерес на сите. Беа продадени неколку камери и проектори. На вложување беше напуштен наскоро и заборавени во ниеден момент. Акции е достапна беше претворена во класичен големината на 9,5 мм.

4 3/4 мм *Лидо/Орли Дуплекс* камери и проектори Монако Дуплекс станаа предмети ретки колекционерски.

Супер/единствено 8 и супер 16

Осум милиметар, исто така, беше подложен на трансформација во 1965 година сликата Рамката е проширена за 50% преку користење на помали вертикална перфорации. Т.н. *супер 8* филм е испорачана во 50 '8мм касети (има впечатлива сличност со Меорта касети воведи години пред тоа). Од 1973 година со магнетни звук лента. Фуџи се обидел да се воведи многу подобро зачна *една 8* мм систем, но не може да се натпреварува со Kodak.

За полу-професионална употреба *двојно супер 8* е испорачана во начинот на стандардот на 8мм 16мм 100 ft. Ленти. Таа даде далеку подобри резултати, бидејќи филмот помина низ прецизност филм портата на камерата, наместо онаа на списанието. Во прилог на поголема големина рамка и подобрување на емулзија супер 8 во споредба и со 16мм од педесеттите години. Не е чудно што 16мм тешко е во употреба од страна на аматери.

На 16мм користи од страна на професионалци беше даден поттик од страна на воведувањето на *супер 16* мм во 1971 година 16мм сликата е проширена со користење на, исто така, просторот вообичаено се преземени од страна на звук. Оваа големина филмот е одлично погоден да биде разнесено до 35мм. Поради својата широк екран димензии што помага на самата совршено за модерните телевизија системи, како и Пал Плус. Постојат предлози за зголемување на големината на сликата дури и понатаму со воведување вертикални перфорации слични на оние што се користат во супер 8мм. А [формат Супер-16](#) беше развиена подоцна од страна на шведскиот кинематограф Руни Ериксон.

Широк екран

Како што е наведено широк стана популарен во педесеттите години. Сепак, тоа е постапено од страна на разни обиди во минатото, дури и во деветнаесеттиот век, како што видовме претходно, по што следи:

- 1900 – 75 мм *Широк филм* на Лимиер
- 1900 – 70 мм *Cinéorama* на Паул Grimoin-Сансон
- 1914 – 70 мм *Panoramica* (на Filoteo Alberini)
- 1926 – 63,5 мм *природни визија*, RKO

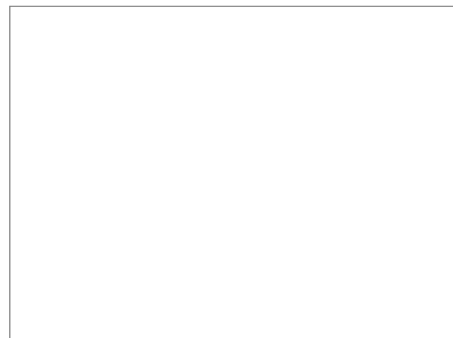
- 1929 – 70 мм *возвишеност* на Twentieth Century Fox
- 1930 – 56 мм *Magnafilm* Парамаунт
- 1930 – 70 мм *Realife*, МГМ
- 1930 – 65 мм *Vitascope* Ворнер Брос

Сите овие вложувања не трае многу подолго од една година. Во педесеттите години се направени уште една серија на обиди да се воведат големи димензии филм за широк екран. Да го именува неколку:

- 1954 – 65 мм *Тод-АО* [клик за сликата на камерата](#)
- 1955 – 55,625 мм *CinemaScope-55*
- 1956 – 65 мм *Супер Panavision*

Во седумдесеттите години проследено *IMAX (1970)*, *OMNIMAX (1973)*, *180 Кино* и другите со хоризонтална положба на рамки на 65мм негативни филм. Специјални театри се изградени за да се приспособат на проектори и ултра широк екран. Специјално изграден проектори се

потребни, бидејќи филмот не може да се влечат низ повеќе од ноктот. Во системот на IMAX тоа се транспортира од страна на движење на еден бран. Благодарение на портата прецизност на воздушниот притисок, проекција на 180° 100 ft. Ширина екран стана можно.

Од горенаведеното, јасно е дека стандардизацијата е диктиран од економската моќ на еден или повеќе производители. Еден резултат е универзално прифатени и раст на медиум за забава, информации и во некои случаи како уметничка форма.

Собирање на оф-мерач филм опрема и филмови

За колектор тешко да се најде опрема off-мерач/филмови се вистински лов на теренот. Особено на големини, кои не можеа да се слушнат на повеќе. Еден се уште може да се профитира од релативно ниски цени во споредба со фотографска. 8, 16 и 35 мм опрема/филмови често се нудат за продажба, но станува потешко со 9,5, 17,5, 22, 28 мм и сите други големини споменати.

Од 3 до 75 мм

Сто години кино има дадоа речиси сто филм мерачи од 3мм до 75мм. Најмалата од 3мм беше развиен во 1960 година од страна на Ерик Бернд за НАСА да се користи во вселенски летови. Таа имаше центар рамка перфорација. Најголем бил вработен од Лимиер во 1900 година за голем екран презентации во Париз шоу.

Повеќето од овие филмски големини се пренесува во заборава, многу да се на штета на своите пронаоѓачи/производители. Секоја големина има своја историја.

Секако јас не ги спомнав сите од нив. Еве уште некои големини:

- 26мм филм хартија се користи во [Јапонија хартиен филм камера Refcy околу 1930](#)
- 38мм (Касимир Сиван, Швајцарија).

- 11,5 мм (редовни 8мм + 3,5 мм за звук песна) оптички звучен филм се користат во играчка проектор Kenner е вистинскиот звук околу 1.965
- беа веќе не се користи 16мм филм Харпер систем, патентиран во 1938 година “Ед перфорации. 3 мм секоја страна од филмот беа резервирани за звук песни оставајќи 10мм во центарот за ширина од 16мм рамка за слика. [Првично со две перфорации на рамка], во подоцнежна фаза овој формат е изменета малку да се приспособат на трети централен затегнувачки дупка, очигледно за да се ублажи притисокот на филмот сега патува со поголема брзина од 18” во секунда.

8,75 мм филм се користат во седумдесеттите години во Кина Народна Република за образовни, пропагандистички и други цели. Кинески 35 мм филм акции беше се пресече во четири ленти од 8,75 мм филм и звук шарени потоа. Проектори за оваа големина се, исто така, се произведени таму со голем број на компании.

- Супер дупер 8 мм. Овој нов широк екран формат 8мм филм ја имаше својата меѓународна деби во декември 2003 година *Спиј Секогаш*, првиот долгометражен филм снимен во новиот “супер-дупер 8”, прикажан во Шпанија на Меѓународниот филмски фестивал во Каталонија Sitges и во Њујорк, како дел од Интернационалниот фестивал на киното и технологија. Супер 8 користи традиционалната супер 8 филм, но, исто така, користи областа вообичаено се резервирани за звучна лента (како со супер 16). При префрлувањето на видеокасета супер 8 користи 30% повеќе простор на сликата во секоја слика.
- Супер 9,5 мм. Всушност 11.6 мм добиени од 35 мм филм режење акции во три ленти. Прототипи беа направени од страна меѓу другите со Elmo и Beaulieu во деведесеттите години. Но, проектот бил напуштен поради недостаток на капитал.

За повеќе информации за апарати споменати видам мојата листа и врски. Консултирајте се, исто така, ми [Собирање на гроздобер страница кинематографија](#).